

N° 1235.

DANEMARK ET SUÈDE

Convention pour le règlement pacifique des différends, avec protocole de signature, signée à Stockholm, le 14 janvier 1926.

DENMARK AND SWEDEN

Convention for the Pacific Settlement of Disputes, with Protocol of Signature, signed at Stockholm, January 14, 1926.

TEXTE DANOIS. — DANISH TEXT.

TEXTE SUÉDOIS. — SWEDISH TEXT.

N° 1235. — KONVENTION ¹ MEL-
LEM DANMARK OG SVERIGE
ANGAAENDE FREDELIG AF-
GØRELSE AF TVISTIGHEDER,
UNDERTEGNET I STOCK-
HOLM DEN 14 JANUAR 1926.

N° 1235. — KONVENTION ¹ MEL-
LAN SVERIGE OCH DANMARK
ANGÅENDE FREDLIGT AVGÖ-
RANDE AV TVISTER, UNDER-
TECKNAD I STOCKHOLM DEN
14 JANUARI 1926.

*Textes officiels danois et suédois communiqués par
le ministre de Danemark à Berne et par le
ministre des Affaires étrangères de Suède.
L'enregistrement de cette convention a eu lieu
le 24 juillet 1926.*

*Danish and Swedish official texts communicated
by the Danish Minister at Berne and by the
Swedish Minister for Foreign Affairs. The
registration of this Convention took place July
24, 1926.*

HANS MAJESTÆT KONGEN AF DANMARK OG
ISLAND og HANS MAJESTÆT KONGEN AF SVERI-
GE, som er besjælet af Ønsket om at fremme
Bestræbelserne for Afgørelse ad fredelig Vej af
mellemløselige Tvistigheder, er i dette Øjemed
kommet overens om i Tilslutning til den Kon-
vention om Oprettelse af et staaende Undersø-
gelses- og Forligsnævn, som blev indgaaet mellem
Danmark og Sverige den 27. Juni 1924, at af-
slutte en Konvention ² angaaende fredelig Afgø-
relse af Tvistigheder og har til deres Befuld-
mægtigede til at afslutte en saadan Konvention
udnævnt :

HANS MAJESTÆT KONGEN AF DANMARK OG
ISLAND :

Hr. Erik SCAVENIUS, Hans Majestæts
overordentlige Gesandt og befuldning-
tiggede Minister i Stockholm, og

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SVERIGE :

Hans Excellence Bo Östen UNDÉN, Hans
Majestæts Udenrigsminister,

som med behørig Bemyndigelse er kommet
overens om følgende Bestemmelser :

¹ L'échange des ratifications a eu lieu à Copen-
hague, le 20 juillet 1926.

² Vol. XXXIII, page 149, de ce recueil.

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SVERIGE och
HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV DANMARK och
ISLAND, vilka äro besjälade av önskan att
främja strävandena till avgörande på fredlig
väg av mellanstatliga tvister, hava i detta
syfte överenskommit att i anslutning till den
konvention angående upprättandet av en fast
undersöknings- och förlikningsnämnd, som in-
gåtts mellan Sverige och Danmark den 27 juni
1924, avsluta en konvention ² angående fredligt
avgörande av tvister och hava till Sina fullmäk-
tige för avslutandet av en sådan konvention
utsett :

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SVERIGE :

Sin Minister för Utrikes Ärendena, Hans
Excellens Bo Östen UNDÉN, och

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV DANMARK
och ISLAND :

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre
plénipotentiaire i Stockholm, Erik SCA-
VENIUS,

vilka, därtill vederbörligen bemyndigade,
överenskommit om följande Bestämmelser :

¹ The exchange of ratifications took place at
Copenhagen, July 20, 1926.

² Vol. XXXIII, page 149, of this Series.

Artikel 1.

Retstvistigheter, som maatte opstaa mellem Danmark og Sverige, og som kan henføres til nogen af de i Artikel 36, 2. Stk. i Statuten¹ for den faste mellemfolkelige Domstol nævnte Arter, skal saafremt de ikke har kunnet løses ad diplomatisk Vej, henvises til Afgørelse af nævnte Domstol i Henhold til Bestemmelserne i den med omhandlede Statut.

Twistigheder, som de kontraherende Parter ved andre mellem dem gældende Overenskomster har forpligtet sig til at løse gennem Anvendelsen af en særlig Behandling ved Domstol eller Voldgiftsret, skal behandles i Henhold til Bestemmelserne i disse Overenskomster.

Meningsforskelligheder vedrørende Fortolkningen af denne Overenskomst skal afgøres af den faste mellemfolkelige Domstol.

Artikel 2.

De kontraherende Parter forpligter sig til at henvide til Voldgiftsbehandling ifølge nedensaaende Bestemmelser alle andre end de i Artikel 1 nævnte Twistigheder, dog først efter, at de i Medfør af Konventionen af 27. Juni 1924 angaaende Oprettelsen af et staaende Undersøgelses- og Forligsnævn er blevet gjort til Genstand for en Undersøgelses- og Forligsbehandling uden derigennem at have fundet deres Løsning.

Parterne er enige om, at de Twistigheder, som omhandles i denne Artikel, skal afgøres efter Grundsætningerne for Ret og Billighed.

Artikel 3.

Forsaavidt Parterne ikke træffer anden Overenskomst, skal Voldgiftsretten til Behandling af Twistigheder ifølge Artikel 2 i denne Overenskomst nedsættes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel II i Haagerkonventionen¹ af 18. Oktober 1907 til Afgørelse ad fredelig Vej af mellemfolkelige Twistigheder.

¹ Vol. VI, page 379 ; vol. XI, page 404 ; vol. XV, page 304 ; vol. XXIV, page 152 ; vol. XXVII, page 416 ; vol. XXXIX, page 165 ; vol. XLV, page 96, et vol. L, page 159, de ce recueil.

² DE MARTENS, *Nouveau Recueil général de Traités*, troisième série, tome III, page 360.

Artikel 1.

Uppstår mellan Sverige och Danmark rätts-tvist, som är hänförlig till någon av de i art. 36 mom. 2 av stadgan¹ för den fasta mellanfolklige domstolen angivna kategorier, och som icke kunnat lösas på diplomatisk väg, skall den hänskjutas till avgörande inför nämnda domstol i enlighet med bestämmelserna i sagda stadga.

Twister, för vilkas lösande de fördragsslutande parterna genom andra mellan dem gällande överenskommelser förbundet sig att anlita ett särskilt doms- eller skiljedomförfarande, skola behandlas enligt bestämmelserna i dessa överenskommelser.

Meningsskiljaktighet rörande tolkningen av förevarande konvention skall avgöras av den fasta mellanfolklige domstolen.

Artikel 2.

De fördragsslutande parterna förplikta sig att till skiljedomförfarande jämlikt nedanstående bestämmelser hänskjuta alla andra än de i art. 1 omnämnda tvister, dock först sedan de underkastats det i konventionen den 27 juni 1924 angående upprättandet av en fast undersöknings- och förlikningsnämnd omhandlade undersöknings- och förlikningsförfarande utan att därigenom hava vunnit sin lösning.

Parterna äro ense om att de tvister, som avses i förevarande artikel, skola avgöras efter grundsatserna för rätt och billighet.

Artikel 3.

Därest parterna ej annorlunda överenskomma, skall skiljedomstol för behandling av tvist jämlikt art. 2 i denna konvention tillsättas i enlighet med bestämmelserna i Haag-konventionen¹ den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internationella tvister, avdelning IV, kap. II.

¹ Vol. VI, page 379 ; Vol. XI, page 404 ; Vol. XV, page 304 ; Vol. XXIV, page 152 ; Vol. XXVII, page 416 ; Vol. XXXIX, page 165 ; Vol. XLV, page 96, and Vol. L, page 159, of this Series.

² *British and Foreign State Papers*, Vol. 100, page 298.

Artikel 4.

I det Omfang, Parterne ikke har truffet anden Bestemmelse angaaende Behandling ved Voldgift, skal Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel III i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 til Afgørelse ad fredelig Vej af mellemfolkelige Tvistigheder komme til Anvendelse.

Saafrømt saadan Voldgiftsaftale som omhandlet i den nævnte Haagerkonvention ikke undertegnes inden 6 Maaneder, efter at den ene Part overfor den anden har fremsat Begæring om Tvistighedens Henviisning til Voldgift, skal Voldgiftsaftalen paa Begæring af enhver af Parterne fastsættes paa den Maade, der er foreskrevet i Artiklerne 53 og 54 i den nævnte Haagerkonvention.

I de Tilfælde, hvor nærværende Konvention henviser til Bestemmelserne i Haagerkonventionen, skal disse Bestemmelser anvendes mellem Parterne ogsaa i Tilfælde af, at begge Parter eller en af dem har fratruddet den sidstnævnte Konvention.

Artikel 5.

Voldgiftsretten skal paa Begæring af en af Parterne angive de foreløbige Forholdsregler, som bør iagttages til Værn af denne Parts Retsstilling, forsaavidt disse Foranstaltninger kan træffes ad administrativ Vej.

Artikel 6.

Voldgiftsdommen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde en Tilkendegivelse af, hvorledes den skal bringes til Udførelse, navnlig vedrørende de Tidsfrister, som derved skal iagttages.

Artikel 7.

Hvad angaar Spørgsmaal, som i Medfør af Lovgivningen i det Land, mod hvilket Krav fremsættes, skal afgøres af Domstolene, hvorved i denne Forbindelse ogsaa forstaas Forvaltningsdomstole, kan vedkommende Part ikke forlange, at den i Artikel 1 eller 2 omhandlede Fremgangsmaade kommer til Anvendelse, forinden endelig Afgørelse er truffet gennem Sagens Behandling ved Domstolen. I dette Tilfælde skal Tvistighedens Henviisning til Dom eller Voldgift ske senest et Aar efter saadan Afgørelse.

Artikel 4.

I den mån parterna i fråga om skiljedomsförfarandet ej annorlunda överenskomma, skola bestämmelserne i Haagkonventionen den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internationella tvister, avdelning IV, kap. III, därvid lända till efferrättelse.

Därest sådant skiljeavtal, som avses i sagda Haagkonvention, ej undertecknats inom sex månader efter det ena parten till den andra framfört yrkande om tvists hänskjutande till skiljedom, skal skiljeavtal på yrkande av endera parten fastställas i den ordning, som föreskrives i artiklarna 53 och 54 av nämnde Haag-konvention.

I de fall, då förevarande konvention hänvisar till bestämmelserna i Haag-konventionen, skola dessa bestämmelser tillämpas parterna emellan även för det fall, att båda eller endera frånträtt sistnämnda konvention.

Artikel 5.

Skiljedomstolen äger på endera partens yrkande angiva de förberedande åtgärder, som böra vidtagas till skyddande av denna parts rätt, försävidt dessa åtgärder kunna vidtagas på administrativ väg.

Artikel 6.

Skiljedomen skal, när anledning därtill förefinnes, innehålla anvisning rörande sättet för dess verkställande, särskilt rörande de tidsfrister, som därvid skola iakttages.

Artikel 7.

Beträffande frågor, som enligt lagstiftningen i det land, mot vilket yrkande framställas, skola avgöras av domstol, varmed här avses jämväl förvaltningsdomstol, kan vederbörande part icke påfordra, att det i art. 1 eller 2 avsedda förfarande kommer till användning förrän genom sakens behandling vid domstol slutligt utslag avkunnats. I så fall skall tvistens hänskjutande till dom eller skiljedom ske senast ett år efter sådant utslag.

Artikel 8.

Dersom det i en Dom eller Voldgiftskendelse erklæres, at en Beslutning eller en Foranstaltning af en Domstol eller anden Myndighed i den ene Stat helt eller delvis er i Strid med Folkeretten, og kan ifølge denne Stats Forfatning Følgerne af saadan Beslutning eller Foranstaltning ikke helt eller delvis afbødes, er Parterne enige om, at der ved Dommen eller Voldgiftskendelsen kan tilkendes den forurettede Part passende Godtgørelse paa anden Maade.

Artikel 9.

De kontraherende Parter forpligter sig til under den stedfindende Doms- eller Voldgiftsbehandling i størst muligt Omfang at undgaa enhver Foranstaltning, som kan modvirke Doms- eller Voldgiftskendelsens Fuldbyrkelse.

Parterne skal efterkomme den ved Dommen eller Voldgiftskendelsen truffne Afgørelse paa Tro og Love.

Artikel 10.

Twistigheder, som maatte opstaa mellem Parterne angaaende Fortolkningen eller Gennemførelsen af Dommen eller Voldgiftskendelsen, skal i Mangel af anden Bestemmelse afgøres af den Ret, som har afsagt Dommen eller Voldgiftskendelsen.

Artikel 11.

Denne Konvention skal ratificeres for Danmarks Vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island under Forudsætning af den danske Rigsdags Samtykke og for Sveriges Vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Sverige under Forudsætning af den svenske Rigsdags Samtykke. Ratifikationerne skal udveksles i København.

Artikel 12.

Denne Konvention træder i Kraft paa den Dag, Ratifikationerne udveksles, og aftøser i Forholdet mellem Danmark og Sverige Voldgiftskonventionen af 17. Juli 1908. Den gælder for en Tid af 20 Aar regnet fra ovennævnte Dag. Saafremt den ikke bliver opsagt senest 2 Aar før Udgangen af nævnte Tidsrum, skal den gælde for yderligere 20 Aar, og skal den ogsaa fremtidig anses forlænget for Tidsrum

Artikel 8.

Har i dom eller skiljedom förklarats, att ett beslut eller en åtgärd av domstol eller annan myndighet i ena staten helt eller delvis står i strid med folkrätten, och kunna enligt denna stats författning följderna av beslutet eller åtgärden icke helt eller delvis undanröjas, så äro parterna ense om att den förfördelade parten i domen eller skiljedomsutslaget å tillerkännas lämplig gottgörelse på annat sätt.

Artikel 9.

De fördragsslutande parterna förbinda sig att under pågående doms- eller skiljedomsförfarande i möjligaste mån undvika varje åtgärd, som kan motverka domens eller skiljedomens verkställande.

Parterna skola efter tro och heder ställa sig domen eller skiljedomen till efterrättelse.

Artikel 10.

Twister, som må uppstå mellan parterna angående tolkningen eller utförandet av dom eller skiljedom skola, därest ej annorlunda bestämts, underkastas avgörande av den domstol, som avkunnat domen eller skiljedomen.

Artikel 11.

Denna konvention skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Majestät Konungen av Sverige under förutsättning av svenska riksdagens bifall, och för Danmarks del av Hans Majestät Konungen av Danmark och Island under förutsättning av danska riksdagens bifall. Ratifikationerna skola utväxles i Köpenhamn.

Artikel 12.

Denna konvention träder i kraft å dagen för ratifikationernas utväxlande och ersätter därvid i förhållandet mellan Sverige och Danmark skiljedomskonventionen den 17 Juli 1908. Den gäller för en tid av tjugo år, räknat från förstnämnda dag. Därest den ej senast två år före utgången av nämnda tidrymd blivit uppsagd, skall den gälla för ytterligare tjugo år, och skall den, allt framgent anses förlängd

af 20 Aar, saafremt den ikke bliver opsagt mindst 2 Aar før Udgangen af den nærmest forudgaaende Tyveaarsperiode.

Twistigheder, som ved Udløbet af Konventionens Gyldighedstid er Genstand for Doms- eller Voldgiftsbehandling efter denne Konvention, skal færdigbehandles i Overenstemmelse med Konventionens Bestemmelser.

Til Bekræftelse heraf har de befuldmægtigede undertegnet denne Konvention og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i to Eksemplarer i Stockholm den 14. Januar 1926.

(L. S.) Erik SCAVENIUS.

Certifié pour copie conforme :
Stockholm,
au Ministère des Affaires étrangères,
le 21 juillet 1926.

Le Chef des Archives p. i.
Cte Lewenhaupt.

UNDERTEGNESESPROTOKOL.

I Forbindelse med Undertegnelsen idag af en Konvention mellem Danmark og Sverige om fredelig Bilæggelse af Twistigheder er undertegnede behørigt befuldmægtigede kommet overens om, at Konventionen af 27. Juni 1924 angaaende Oprettelsen af et fast Undersøgelses- og Forligsnævn, uanset Bestemmelserne i sidstnævnte Konventions Artikel 18, skal have Gyldighed, saalænge den idag undertegnede Konvention angaaende fredelig Bilæggelse af Twistigheder forbliver i Kraft.

Til Bekræftelse heraf har de befuldmægtigede undertegnet denne Protokol og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i to Eksemplarer i Stockholm den 14. Januar 1926.

(L. S.) Erik SCAVENIUS.

Pour copie conforme :
Copenhague, le 20 juillet 1926.

Engell,
*Chef du Département des Affaires
politiques et commerciales
au Ministère des affaires étrangères.*

för tidrymder av tjugo år, om den icke minst två år före utgången av närmast föregående tjugoårsperiod blivit uppsagd.

Twist, som vid utlöpan det av konventionens giltighetstid är föremål för doms- eller skiljedomsförfarande på grund av denna konvention, skall slutbehandlas i enlighet med konventionens bestämmelser.

Til bekiäftelse härav hava de befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Som skedde i två exemplar i Stockholm den 14 januari 1926.

(L. S.) Östen UNDÉN.

PROTOKOLL VID UNDERTECKNANDET.

I samband med undertecknandet denna dag av en konvention mellan Sverige och Danmark angående fredligt avgörande av tvister hava undertecknade, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit, att konventionen av den 27 juni 1924 angående upprättandet av en fast undersöknings- och förlikningsnämnd skall, oavsett bestämmelserna i sistnämnda konventions artikel 18, äga giltighet så länge som den idag undertecknade konventionen angående fredligt avgörande av tvister förbliver gällande.

Till bekräftelse härav hava de befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll och försett det med sina sigill.

Som skedde i två exemplar i Stockholm den 14 januari 1926.

(L. S.) Östen UNDÉN.

Certifié pour copie conforme :
Stockholm,
au Ministère royal des Affaires étrangères,
le 21 juillet 1926.

Le Chef des Archives p. i.
Cte Lewenhaupt.

¹ TRADUCTION.

N° 1235. — CONVENTION ENTRE LA SUÈDE ET LE DANEMARK POUR LE RÈGLEMENT PACIFIQUE DES DIFFÉRENDS, SIGNÉE A STOCKHOLM, LE 14 JANVIER 1926.

SA MAJESTÉ LE ROI DE SUÈDE et SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK ET D'ISLANDE, animés du désir de favoriser les efforts tendant au règlement par les voies pacifiques des différends internationaux, sont convenus à cet effet de conclure, en complément de la Convention relative à l'institution d'une commission permanente d'enquête et de conciliation conclue entre la Suède et le Danemark, le 27 juin 1924, une convention pour le règlement pacifique des différends, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires :

SA MAJESTÉ LE ROI DE SUÈDE :

Son Excellence M. Bo Östen UNDÉN,
son ministre des Affaires étrangères ;

SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK ET D'ISLANDE :

M. Erik SCAVENIUS, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Stockholm ;

Lesquels, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

S'il s'élève entre la Suède et le Danemark un différend d'ordre juridique rentrant dans l'une des catégories spécifiées à l'article 36, alinéa 2, du Statut de la Cour permanente de Justice internationale, et n'ayant pu être réglé par la voie diplomatique, il sera soumis pour jugement

¹ Traduit par le Secrétariat de la Société des Nations.

¹ TRANSLATION.

No. 1235. — CONVENTION BETWEEN DENMARK AND SWEDEN FOR THE PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES, SIGNED AT STOCKHOLM, ON JANUARY 14, 1926.

HIS MAJESTY THE KING OF SWEDEN and HIS MAJESTY THE KING OF DENMARK AND ICELAND, being desirous of promoting efforts for the pacific settlement of international disputes, have agreed for this purpose to supplement the Convention concerning the establishment of a Permanent Commission of Enquiry and Conciliation concluded between Sweden and Denmark on June 27, 1924, by a Convention for the pacific settlement of disputes, and have appointed as their Plenipotentiaries :

HIS MAJESTY THE KING OF SWEDEN :

His Excellency M. Bo Östen UNDÉN,
His Minister for Foreign Affairs ;

HIS MAJESTY THE KING OF DENMARK AND ICELAND :

M. Erik SCAVENIUS, His Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at Stockholm ;

Who, being duly authorised for the purpose, have agreed upon the following provisions :

Article I.

Any legal dispute arising between Sweden and Denmark which falls within one of the categories specified in Article 36, paragraph 2, of the Statute of the Permanent Court of International Justice and which it is not possible to settle by diplomacy, shall be submitted for

¹ Translated by the Secretariat of the League of Nations.

à ladite cour, conformément aux dispositions dudit statut.

Les différends pour le règlement desquels les Parties contractantes se seront engagées, par d'autres conventions en vigueur entre elles, à recourir à une procédure judiciaire ou arbitrale spéciale, seront traités conformément aux dispositions desdits arrangements.

Toute divergence de vues relative à l'interprétation de la présente convention sera réglée par la Cour permanente de Justice internationale.

Article 2.

Les Parties contractantes s'engagent à soumettre à la procédure d'arbitrage, conformément aux dispositions ci-après, tous différends autres que ceux visés à l'article premier, mais seulement après qu'ils auront été soumis, sans avoir pu être réglés par cette voie, à la procédure d'enquête et de conciliation prévue dans la Convention du 27 juin 1924, concernant l'institution d'une commission permanente d'enquête et de conciliation.

Les Parties conviennent que les différends visés au présent article devront être réglés suivant les principes du droit et de l'équité.

Article 3.

Sauf accord contraire des Parties, le tribunal arbitral à établir pour l'examen d'un des différends visés à l'article 2 de la présente convention, sera constitué conformément aux dispositions du titre IV, chapitre II, de la Convention de La Haye, du 18 octobre 1907, pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 4.

Pour autant que les Parties ne seront pas convenues du contraire relativement à la procédure d'arbitrage, les dispositions du titre IV, chapitre III, de la Convention de La Haye, du 18 octobre 1907, pour le règlement pacifique des conflits internationaux, seront, dans la mesure où elles s'y prêtent, applicables à ladite procédure.

Si, dans un délai de six mois à dater du jour où l'une des Parties aura adressé à l'autre

judgment to the said Court in accordance with the provisions of the said Statute.

Disputes for the settlement of which the Contracting Parties have undertaken, under other Conventions in force between them, to have recourse to a special judicial or arbitral procedure, shall be dealt with in accordance with the terms of such agreements.

Any divergence of views regarding the interpretation of the present Convention shall be settled by the Permanent Court of International Justice.

Article 2.

The Contracting Parties undertake to submit to arbitration, in accordance with the ensuing provisions, all disputes other than those mentioned in Article 1, provided that they have first been subjected to the procedure of enquiry and conciliation provided for in the Convention of June 27, 1924, concerning the establishment of a Permanent Commission of Enquiry and Conciliation, and that it has not been possible to settle them by this means.

The Parties agree that the disputes referred to in the present Article shall be settled in accordance with the principles of law and equity.

Article 3.

Except where otherwise provided by agreement between the Parties, the arbitral tribunal to be established for the examination of any of the disputes referred to in Article 2 of the present Convention shall be constituted in conformity with the provisions of Part IV, Chapter II, of The Hague Convention of October, 18, 1907, for the pacific settlement of international disputes.

Article 4.

Unless the Parties have agreed otherwise, the arbitration procedure shall be governed by the provisions of Part IV, Chapter III, of the Hague Convention of October 18, 1907, for the pacific settlement of international disputes, in so far as these provisions apply.

In case the special agreement provided for in the Hague Convention shall not have been

une demande tendant à soumettre le différend à l'arbitrage, le compromis visé par ladite Convention de La Haye n'a pas été signé, le compromis sera établi, à la demande de l'une des Parties, de la manière prescrite dans les articles 53 et 54 de ladite Convention de La Haye.

Dans les cas où la présente convention renvoie aux dispositions de la Convention de La Haye, lesdites dispositions seront applicables entre les Parties lors même que cette dernière convention aurait cessé d'être valable pour les deux Parties ou pour l'une d'elles.

Article 5.

A la demande de l'une des Parties, le tribunal arbitral pourra indiquer les mesures provisoires à prendre en vue de sauvegarder les droits de cette Partie, pourvu que ces mesures puissent être prises par la voie administrative.

Article 6.

La sentence arbitrale formulera, s'il y a lieu, des indications relatives au mode d'exécution de ladite sentence et, notamment, aux délais à observer à cet égard.

Article 7.

En ce qui concerne les questions qui, d'après la législation du pays contre lequel une demande est formée, relèvent de la compétence des tribunaux, y compris les tribunaux administratifs, la Partie intéressée ne pourra pas exiger l'application de la procédure prévue à l'article 1 ou à l'article 2 avant qu'un jugement définitif ait été rendu par le tribunal compétent. Dans ce cas, le renvoi du différend à la procédure judiciaire ou arbitrale devra avoir lieu dans un délai d'une année au plus tard à compter de la date du jugement définitif.

Article 8.

Si la sentence judiciaire ou arbitrale déclarait qu'une décision ou une mesure prise par une instance judiciaire ou toute autre autorité de l'un des deux Etats se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit

signed within six months from the date on which one of the Parties has proposed to the other the submission of the dispute to arbitration, the said special agreement shall, at the request of either of the Parties, be drawn up in the manner prescribed in Articles 53 and 54 of the said Convention.

In cases in which the present Convention refers to provisions of The Hague Convention, the said provisions shall be applicable between the Parties even if The Hague Convention has ceased to be binding on the two Parties or on either of them.

Article 5.

The arbitral tribunal may at the request of either of the Parties indicate the provisional measures to be taken in order to safeguard the rights of that Party, provided, however, that such measures can be taken by administrative action.

Article 6.

The arbitral award shall, when circumstances require, specify the manner in which it is to be carried out, especially as regards the time limits to be observed.

Article 7.

With regard to questions which, under the laws of the country against which an application is made, are within the competence of the courts, including the administrative courts, the Party concerned may not demand the application of the procedure laid down in Article 1 or in Article 2 until a final judgment has been given by the competent court. In such a case the dispute must be sent for adjudication by judicial or arbitral procedure within one year from the date of the final judgment.

Article 8.

If the judicial decision or the arbitral award declares that any ruling or order of a judicial or other authority of either of the two States is wholly or in part contrary to international law, and if the constitutional law of that State

international, et si le droit constitutionnel dudit Etat ne permet pas ou ne permet qu'en partie d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, les Parties conviennent qu'il devra être accordé à la Partie lésée par la sentence judiciaire ou arbitrale une satisfaction équitable d'un autre ordre.

Article 9.

Les Parties contractantes s'engagent à s'abstenir, autant que possible, durant le cours de la procédure judiciaire ou arbitrale, de toute mesure pouvant avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la sentence judiciaire ou arbitrale.

Les Parties devront se conformer de bonne foi à la sentence judiciaire ou arbitrale.

Article 10.

Les contestations qui pourraient surgir entre les Parties concernant l'interprétation ou l'exécution d'une sentence judiciaire ou arbitrale seront soumises, à moins qu'il n'en ait été convenu autrement, à la décision du tribunal qui a rendu la sentence.

Article 11.

La présente convention sera ratifiée, en ce qui concerne le Danemark, par Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, avec l'approbation du Rigsdag danois, et en ce qui concerne la Suède, par Sa Majesté le Roi de Suède, avec l'approbation du Riksdag suédois. Les ratifications seront échangées à Copenhague.

Article 12.

La présente convention entrera en vigueur le jour de l'échange des ratifications et remplacera, en ce qui concerne les rapports entre la Suède et le Danemark, la Convention d'arbitrage du 17 juillet 1908. Elle aura une durée de vingt années à compter dudit jour. Si elle n'est pas dénoncée deux ans au moins avant l'expiration de ce délai, elle demeurera en vigueur pendant une nouvelle période de vingt années, et elle sera également par la suite considérée comme prolongée chaque fois pour une période de

does not permit, or only partially permits, the consequences of the said ruling or order to be annulled, the Parties agree that the Party injured by the judicial decision or arbitral award shall be granted suitable compensation of another kind.

Article 9.

The Contracting Parties undertake to refrain as far as possible during the course of the judicial or arbitral procedure from any action likely to have a prejudicial effect on the execution of the judicial decision or arbitral award.

The Parties shall conform in good faith to the judicial decision or arbitral award.

Article 10.

Any disputes arising between the Parties regarding the interpretation or execution of a judicial decision or arbitral award shall, in the absence of an agreement to the contrary, be submitted for settlement to the tribunal which rendered the decision.

Article 11.

The present Convention shall be ratified, in the case of Denmark, by His Majesty the King of Denmark and Iceland, with the approval of the Danish Rigsdag, and in the case of Sweden by His Majesty the King of Sweden, with the approval of the Swedish Riksdag. The instruments of ratification shall be exchanged at Copenhagen.

Article 12.

The present Convention shall come into force on the date of the exchange of the instruments of ratification and shall, as regards the relations between Sweden and Denmark, supersede the Arbitration Convention of July 17, 1908. It shall be valid for twenty years from the aforesaid date. Unless it is denounced at least two years before the expiration of that period, it shall remain in force for a further period of twenty years and shall thereafter be considered as prolonged for successive periods of twenty

vingt années, si elle n'est pas dénoncée deux ans au moins avant l'expiration de la dernière période.

Si, à l'expiration de la validité de la présente convention, un différend est pendant devant une instance judiciaire ou un tribunal arbitral, en vertu de cette convention, la procédure suivra son cours conformément aux dispositions de la convention.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé leur sceau.

Fait en double exemplaire à Stockholm, le 14 janvier 1926.

(L. S.) Erik SCAVENIUS.

(L. S.) Östen UNDÉN.

PROTOCOLE DE SIGNATURE

Au moment de procéder, en date de ce jour, à la signature d'une convention entre la Suède et le Danemark pour le règlement pacifique des différends, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, conviennent que la Convention du 27 juin 1924, concernant l'institution d'une commission permanente d'enquête et de conciliation, restera en vigueur, nonobstant les dispositions de l'article 18 de cette convention, aussi longtemps que la Convention pour le règlement pacifique des différends, signée en date de ce jour, portera ses effets.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé le présent protocole et y ont apposé leur sceau.

Fait en double exemplaire à Stockholm, le 14 janvier 1926.

(L. S.) Erik SCAVENIUS.

(L. S.) Östen UNDÉN.

years unless it has been denounced at least two years before the expiration of the preceding period.

If, at the time when the present Convention ceases to be valid, proceedings in respect of a dispute are pending before a judicial or arbitral tribunal in virtue of the present Convention, such dispute shall be finally disposed of in accordance with the provisions of the Convention.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Convention and have affixed their seals thereto.

Done in duplicate at Stockholm on January 14, 1926.

(L. S.) Östen UNDÉN.

(L. S.) Erik SCAVENIUS.

PROTOCOL OF SIGNATURE.

When proceeding, on this day, to sign a Convention between Sweden and Denmark for the pacific settlement of disputes, the undersigned, being in possession of the necessary full powers, have agreed that the Convention of June 27, 1924, concerning the establishment of a Permanent Commission of Enquiry and Conciliation, shall remain in force, notwithstanding the provisions of Article 18 of the said Convention, so long as the Convention for the pacific settlement of disputes, signed on this day, shall remain valid.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol and have thereto affixed their seals.

Done in duplicate at Stockholm on January 14, 1926.

(L. S.) Östen UNDÉN.

(L. S.) Erik SCAVENIUS.

